

Kantaja väittää, että vaikka komissio ymmärsi, että Mamoli itse asiassa oli kriittisessä taloudellisessa tilanteessa, joka heikensi yhtiön maksukykyä, se teki päätöksen, jolla ei voida saavuttaa asetettua tavoitetta.

(¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1)

Kanne 8.9.2010 — Wabco Europe ym. v. komissio

(Asia T-380/10)

(2010/C 288/114)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Wabco Europe BVBA (Bryssel, Belgia), Wabco Austria GesmbH (Wien, Itävalta), Trane Inc. (Piscataway, Yhdysvallat), Ideal Standard Italia s.r.l. (Milano, Italia) ja Ideal Standard GmbH (Bonn, Saksa), (edustajat: asianajajat S. Völcker, F. Louis, A. Israel ja N. Niejahr, solicitor C. O'Daly ja solicitor E. Batchelor sekä barrister F. Carlin)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen nro K(2010) 4185 lopullinen 2 artikla — ja siltä osin kuin on tarpeellista — 1 artiklan 1 kohdan 3 ja 4 alakohta on kumottava osittain

— kantajille määrätyn sakon määrää on alennettava ja

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat tässä kanteessa SEUT 263 artiklan nojalla, että yleinen tuomioistuin kumoaa osittain asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet 23.6.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 4185 lopullinen, joka liittyy Belgian, Saksan, Ranskan, Italian, Alankomaiden ja Itävallan kylpyhuonekalustemarkkinoilla toimivien yritysten välillä tehtyyn sellaiseen sopimukseen, joka koskee myyntihintojen yhteensovittamista ja arkaluontoisten kaupallisten tietojen vaihtamista, sekä toissijaisesti, että yleinen tuomioistuin alentaa niille määrätyn sakon määrää.

Kantajat esittävät kanteensa tueksi seuraavat kanneperusteet:

Ensinnäkin kantajat katsovat, että komissio ei ottanut huomioon asiassa sovellettavia oikeudellisia määräyksiä ja säännöksiä silloin, kun se yritti näyttää toteen, että Ideal Standard Italia s.r.l. ja Ideal Standard GmbH olivat osallistuneet keramiikkatuotteisiin liittyvään rikkomukseen Italiassa.

Toiseksi kantajat väittävät, että komissio ei alentanut niille Ranskassa ja Belgiassa tapahtuneista rikkomuksista määrättyä sakkoa, vaikka ne oli vapautettu näiden rikkomusten osalta osittain sakosta sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa vuonna 2002 annetun komission tiedonannon 23 kohdan viimeisen alakohdan nojalla (¹).

Kolmanneksi kantajat väittävät, että komissio totesi virheellisesti, että Grohe Beteiligungs GmbH ja Grohe AG tytäryhtiöineen, eivätkä Ideal Standard Italia s.r.l. ja Ideal Standard GmbH, toimittivat ensimmäisinä sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa vuonna 2002 annetussa komission tiedonannossa tarkoitettua ”merkittävän lisäarvon” sisältävät todisteet.

Lopuksi kantajat väittävät, että komissio oli soveltanut asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annettuja 2006 suuntaviivoja (²) lainvastaisesti taannehtivasti siltä osin kuin Ideal Standard Italia s.r.l:lle ja Ideal Standard GmbH:lle aiheutui haittaa sellaisten tietojen takia, jotka ne toimittivat sakoista vapauttamista tai niiden lieventämistä pyytävänä hakijana vilpittömässä mielessä odottaen, että komissio ei perusteellisesti muuta sovellettavaa sakoitusjärjestelyä niiden vahingoksi.

(¹) Sakoista vapauttamisesta ja sakkojen lieventämisestä kartelleja koskeissa asioissa annettu komission tiedonanto (EYVL 2002 C 45, s. 3).

(²) Asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti määrättävien sakkojen laskennasta annetut suuntaviivat (EUVL 2006 C 210, s. 2).

Kanne 8.9.2010 — Espanjan kuningaskunta v. komissio

(Asia T-384/10)

(2010/C 288/115)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: J. Rodríguez Cár-camo)